

בבית המשפט העליון

בש"פ 7102/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ט"ו בחשון התשע"ט (24.10.2018)

בשם העורר: עו"ד ציון אמיר; עו"ד ג'ני סולטונוביץ

בשם המשיבה: עו"ד שרית רייך אבניאל

החלטה

1. ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, המופנה נגד החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 16.9.2018 במ"ת 37343-09-17 (השופט מ' בר עמ), אשר דחה באופן חלקי את בקשת העורר להקלות בתנאים המגבילים בהם הוא נתון.

2. ביום 15.9.2017 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירות מין חמורות שביצע בקטין בן 12. על-פי כתב האישום, העורר, אשר התארח בביתו של חבר, נכנס בשעת מנוחת הצהריים למיטתו של הקטין וביצע בו חרף התנגדותו מעשי סדום ומעשים מגונים.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. במסגרת הבקשה טענה המדינה כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר, כי העבירות המיוחסות לו הינן חמורות וכי קיים חשש סביר שהעורר יסכן את בטחון הציבור. בא כוח העורר הסכים לקיומה של עילת מעצר ושל ראיות לכאורה אולם טען כי יש להורות על שחרור העורר לחלופת מעצר מאחר שהוא נעדר עבר פלילי ולאור עוצמת הראיות שלטענתו אינן מצדיקות מעצר.

4. בתסקיר המעצר שהוגש ביום 2.10.2017 ציין שירות המבחן כי קיים קושי בהערכת מסוכנותו של העורר בשל העובדה כי הוא לא שיתף בשיחה על עולמו המיני. להתרשמות שירות המבחן, העורר מדחיק את צרכיו, מתקשה לבטא נזקקות טיפולית ומביע חוסר רצון לטיפול. עם זאת, צוין כי להליכים המשפטיים המתנהלים נגד העורר, כמו גם לעובדה כי להורי העורר גישה נורמטיבית והם עשויים להוות דמויות סמכותיות, יש כדי לצמצם את הסיכון הנשקף מן העורר. לאור זאת, המליץ שירות המבחן על שחרור העורר למעצר בית מלא בבית הוריו ובפיקוחם.

5. בהחלטה מיום 2.10.2017 קבע בית המשפט המחוזי כי לא ניתן לשחרר את העורר למעצר בית מלא והורה על חלופת מעצר מרוחקת ממקום ביצוע העבירות – בבית הוריו ותחת פיקוחם ובפיקוח אלקטרוני בכפוף לחוות דעת של מנהל הפיקוח האלקטרוני. כמו כן הורה בית המשפט על ערבות צד ג' והפקדת עירבון בקופת בית המשפט.

בדיון שנערך ביום 8.10.2017, לאחר קבלת חוות דעתו של מנהל היחידה לפיקוח אלקטרוני, הורה בית המשפט על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני בתנאים הבאים: איסור קשר עם המתלונן ומשפחתו; חתימה על התחייבות עצמית בסך 25,000 ₪; חתימה על ערבות צד ג' בסך 25,000 ₪ על ידי כל אחד מההורים והפקדת עירבון בסך 15,000 ₪ בקופת בית המשפט.

6. המדינה הגישה ערר לבית משפט זה על החלטת בית המשפט המחוזי ובו ביקשה להורות על מעצר העורר מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים המתנהלים נגדו. לטענתה, בעבירות מין חמורות שבוצעו בקטינים, נקבע בפסיקה כי אין להורות על חלופת מעצר אלא בנסיבות חריגות ומיוחדות שאינן מתקיימות בעניינו. המדינה הצביעה על מסוכנותו הרבה של העורר הנלמדים ממעשיו ועל העדר הרצון מצדו לקבל טיפול. כן ציינה את הקושי של שירות המבחן להעריך את מסוכנותו ובתוך כך להעריך האם הימצאותו בבית הוריו תסכן קטינים שימצאו בסביבתו.

בהחלטה מיום 11.10.2017 דחה בית משפט זה את הערר בנמקו כי גילו הצעיר של המשיב, העדר עבר פלילי והתרשמות שירות המבחן מגישתו של הוריו ובשילוב הפיקוח האלקטרוני מאיינים את מסוכנותו. עם זאת, הורה בית המשפט כי בנוסף לתנאים שנקבעו בבית המשפט המחוזי, הורי העורר יחתמו על התחייבות לפיה קטינים מתחת לגיל 14 לא יכנסו לביתם במהלך מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני.

7. ביום 28.3.2018 דחה בית המשפט המחוזי בקשה לעיון חוזר שהוגשה על ידי העורר, תוך שנקבע בין היתר כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי המסוכנות הנשקפת מהעורר לא פחתה.

8. ביום 16.9.2018 - בעקבות תסקיר נוסף שהוגש במסגרת בקשה לעיון חוזר, אשר המליץ על הקלות שונות בעניינו של העורר, לרבות ביטול הפיקוח האלקטרוני, בשל התארכות תקופת מעצרו ובהעדר הפרות מצדו של תנאי מעצרו - הורה בית המשפט על ביטול מעצרו של העורר בתנאי פיקוח אלקטרוני, וכי חלף כך הוא ישהה בתנאי מעצר בית מלאים בבית הוריו, וכן כי העורר יוכל לצאת לתפילות בחגי תשרי. עם זאת, בית המשפט דחה את בקשת העורר לצאת לתפילות באופן קבוע ולהשתלב במעגל העבודה.

9. על החלטה זו הגיש העורר את הערר שלפני. לטענת העורר, בית משפט קמא לא נתן משקל מספק לכך שהעורר שהה בתנאים מגבילים מכבידים משך שנה, תנאים בהם הקפיד לעמוד. עוד נטען כי בית משפט קמא לא נתן דגש מספק לתסקיר שירות המבחן אשר קבע כי רמת מסוכנותו של העורר פחתה, וכן לא התחשב בעובדה כי ההליכים בתיק נמצאים בראשיתם וכי הם צפויים להמשך עוד זמן רב. לפיכך, מבקש העורר לבטל לחלוטין את מעצר הבית או להגבילו לשעות הלילה בלבד. כמו כן, מבקש העורר כי יתירו לו לצאת לתפילות באופן קבוע וכי יאפשרו לו להשתלב במעגל העבודה. לבסוף, מבקש העורר כי יתירו לקטינים מתחת לגיל 14 להיכנס לבית הוריו מאחר שמגבלה זו פוגעת בתא המשפחתי בכך שנכדיהם של הורי העורר אינם יכולים לבוא לבקרם.

10. בדיון לפני חזר בא כוח העורר על עיקרי טענותיו בכתב הערר. כן נטען כי בית משפט קמא לא התייחס לאמור בתסקיר שירות המבחן לענין יציאה לעבודה וללימודים וביקש כי הענין יוחזר לבחינה נוספת של בית המשפט. עוד נטען כי אין הצדקה על המגבלה לכניסת קטינים מתחת לגיל 14 לבית הוריו בו שוהה העורר, שכן הוא לא הואשם בעבירות מין בבן משפחה. לבסוף התבקשה הקלה גם לענין יציאה לתפילות בציבור בכל יום.

המדינה מתנגדת למבוקש בערר. נטען כי העורר מואשם בעבירות מין חמורות בקטין, ולמעשה לא חל כל שינוי נסיבות למעט חלוף הזמן, וזה נלקח בחשבון בהקלות

עליהן החליט בית משפט קמא. המדינה מתנגדת בתוקף לבקשה להקלה לענין כניסת קטינים לבית תוך ציון כי העבירות בקטין בוצעו בעת שהוריו שהו בבית

דיון והכרעה

11. לאחר עיון לא מצאתי כי נפלה כל שגגה בהחלטת בית משפט קמא המצדיקה התערבות בית משפט זה.

12. העורר מואשם בעבירות מין חמורות בקטין. ההחלטה שלא לעצור את העורר מאחורי סורג ובריה עד לתום ההליכים נגדו אינה מובנת מאליה כלל. עבירות כאלה מעידות על מסוכנות רבה, שלמעשה לא נשללה בתסקיר המעצר בעניינו של העורר עובר להחלטה שלא לעצרו מאחורי סורג ובריה. גם כיום העורר שולל נזקקות טיפולית, והתרשמות שירות המבחן הינה שהעורר "מתקשה להכיר במורכבות מצבו ונוטה לטשטש חלקים בעייתיים בדפוסי התנהגותו" (תסקיר המעצר מיום 13.9.2018). המלצת שירות המבחן להקל בתנאי מעצרו נבעה אך מהזמן שחלף מאז נעצר העורר בפיקוח אלקטרוני (כשנה), ובשל העובדה שבתקופה זו "כמעט ולא דווחו הפרות".

13. בנסיבות אלה איני סבור שיש מקום, בשלב זה לפחות, להקלות נוספות בתנאי מעצר הבית בו שוהה העורר, ובוודאי שלא בהגבלה על כניסת קטינים לבית, הגבלה שהוטלה כאמור על ידי בית משפט זה במסגרת החלטתו בערר המדינה על ההחלטה שלא לעצור את העורר מאחורי סורג ובריה.

14. הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, ט"ו בחשון התשע"ט (24.10.2018).

ש פ ט